

Dosarul nr. 1-9/2018
PIGD 46-1-334-23012018

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

19 august 2021

or. Florești

Judecătoria Soroca, sediul Florești

Instanța compusă din:

Președintele ședinței Zadorojniuc Alexandru
Grefier Cazac Tatiana, Vajinschi Victor, Ursu Valeria

Cu participarea:

Procurorului Revencu Vasile
Avocatului Adriana Popescu
Părții vătămate Dimitraș Alexei

examinând în ședință publică, în procedură generală, în limba de stat,
cauza penală de învinuire a lui,

*Cristian Veaceslav *****, născut la *****,
originar și domiciliat în s. Micleușeni, r-nul
Strășeni, studii medii incomplete, căsătorit,
doi copii minori la întreținere, nesupus
serviciului militar, neangajat în câmpul
muncii, cetățean al R. Moldova, IDNP *****,
anterior condamnat prin:*

*Sentița Judecătoriei Strășeni din 26
decembrie 2008 în baza art. 264 alin. (4) CP,
la amendă în mărime de 1000 u.c.;*

*Sentița Judecătoriei Strășeni din 24 mai
2016, în baza art. 152 alin. (1) CP, cu
încetarea procesului penal, în legătură cu
împăcarea părților.*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Prezenta cauză penală a fost înregistrată pe rol în instanța de judecată la
data de 23 ianuarie 2018, repartizată judecătorului raportor la data de 11

iunie 2020 și examinată în fond cu pronunțarea sentinței motivate la data de 19 august 2021.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

*Cristian Veaceslav ******, la 19 februarie 2017, aflându-se în or. Ghindești, r-nul Florești, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în urma mai multor discuții verbale cu cet. Dimitraș Alexei, sub pretextul vânzării autoturismului ultimului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare***** (Lituania) cu prețul de 1800 euro (echivalentul a 45000 lei), prin inducerea în eroare a ultimului și prezentînd ca adevărată o faptă mincinoasă, a dobîndit de la Dimitraș Alexei autoturismul respectiv, cu care s-a deplasat în Germania, unde l-a vîndut unei persoane terțe, iar obligațiunile asumate față de Dimitraș Alexei nu și le-a onorat, în urma cărui fapt, proprietarului i-au fost cauzate daune materiale în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile lui Cristian Veaceslav, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, potrivit semnelor calificative: *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care au produs daune considerabile.*

La judecarea cauzei, inculpatul Cristian Veaceslav, nu s-a prezentat, motiv din care prin încheierea din 02 iulie 2018, s-a admis demersul procurorului privind anunțarea în căutare a inculpatului, or, ultimul cunoscînd cu certitudine despre examinarea cauzei penale în instanța de judecată în care are statut de inculpat, fiind citat legal și ulterior dispusă aducerea silită, locul aflării lui nu este cunoscut.

Potrivit informației nr.7197 din 13 august 2018, eliberat de către Inspectoratul de Poliție Florești, în urma încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iulie 2018, inculpatul Cristian Veaceslav a fost anunțat în căutare și în privința acestuia s-a intentat dosar de căutare.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că inculpatul se eschivează cu rea voință de la prezența în fața instanței, instanța de judecată în baza art.321 Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat

doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens: principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie să o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul *Mihaes v. Franța* (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta sa sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

*Vinovăția inculpatului Cristian Veaceslav *****, în ședința de judecată a fost dovedită prin următoarele probe prezentate și cercetate:*

- declarațiile părții vătămate Dimitraș Alexei, potrivit cărora în ședința de judecată a declarat că, în anul 2016 prin intermediul internetului s-a cunoscut cu Cristian Veaceslav, iar în luna decembrie au avut o înțelegere de a se întâlni în mun. Chișinău lângă Circ „sub crug”. Unde au avut înțelegerea acolo sau și întâlnit, s-au dus la o parcare și au verificat automobilul lui Cristian Veaceslav de model „Audi”, era cu numere de înmatriculare Lituaniene, dar ce număr nu ține minte. După verificarea mașinii, a hotărât să o procure. Automobilul costa 2250 euro, dar el avea doar 2050 euro, și s-a înțeles ca banii rămași să-i achite peste două săptămâni. În acea zi au făcut și procura. După ce a trecut două săptămâni, i-a achitat și suma rămasă de 200 euro. Peste un timp l-a sunat pe Cristian Veaceslav, pentru a înregistra automobilul pe numele său, dar a apărut o problemă, deoarece era cu numere străine. Atunci el i-a propus dacă poate să-l ajute ca să vândă automobilul dat. În luna februarie anul 2017, el s-a întâlnit cu Cristian Veaceslav la o benzinărie din or. Ghindești. Au spălat mașina, iar din motiv că, Veaceslav avea procură, el i-a dat cheile, după care Veaceslav a plecat la locul lui de trai, iar el plecase acasă în satul Cernița. Tot atunci Veaceslav îi spusese că are un verișor la Germania și că o va vinde lui. Pe 07 martie 2017, Veaceslav plecase la Germania. De multe ori încerca să îl sune, dar nu era disponibil, peste ceva timp el a hotărât să se ducă la el acasă. La el acasă a ieșit mama lui Veaceslav, care i-a comunicat că ultimul, împreună cu soția sa, sunt plecați peste hotare și nu știe nimic de el. Vorbind așa cu mama lui a _____ observat-o de după fereastră pe soția lui Veaceslav, la întrebările lui unde e Veaceslav și unde e mașina lui, ultima i-a spus că Veaceslav a ajuns în Germania, dar acolo a avut

loc un accident cu mașina lui, dar să nu retrăiască că îi va întoarce banii. Ultima i-a arătat poze cu automobilul avariat. Când se întorcea înapoi acasă l-a sunat Veaceslav și i-a povestit ce i s-a întâmplat cu mașina. El atunci i-a spus ca să-i întoarcă cîte puțin din bani, dar Veaceslav i-a spus să î-l mai aștepte cu banii, că o să împrumute de la verișorul lui și o să-i întoarcă, cu ce el a fost de acord. La apelurile care el le făcea, tot îi spunea ca să-l mai aștepte, iar peste un timp, Veaceslav a început a vorbi cu el cu vorbe grosolane. L-a preîntâmpinat că o să se adreseze la organele de drept, la care inculpatul i-a reproșat că nu are careva probe. După ce s-a adresat la poliție, inculpatul i-a promis că-i va restitui suma de 1000 euro, însă până la moment ultimul nu i-a restituit careva suma de bani. Susține prejudiciul de 45000 lei. Solicită să fie pedepsit mai aspru. Solicită încasarea din contul inculpatului a sumei de 1 800 euro.

Prin mijloacele de probă – documente anexate la materialele cauzei penale, cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

- Proces-verbal de audiere a părții vătămate *****, care a declarat că: în luna decembrie 2016, dorind să-și procure automobil, pe internet a găsit un automobil de model „****”, pe care a hotărît să-l vadă și ulterior ca să-l cumpere. Astfel a telefonat pe numărul indicat în anunț, și cu proprietarul automobilului, s-au înțeles ca să se întâlnească în mun. Chișinău, pentru a vedea automobilul dat. Apoi în una din zile el a mers în mun. Chișinău, sub podul din regiunea circului, s-a întâlnit cu persoana dată, care se numea Cristian Veaceslav, aproximativ a.n. 1984, locuitor al sat. Micleușeni r. Strășeni. Tot atunci el a studiat automobilul dat și a hotărît ca să-l procure, la ce ultimul cerea suma de 2250 euro, la ce el avînd numai 2050 euro, i-a zis să-l aștepte cîteva zile și-i va da restul de 200 euro, și ultimul a acceptat. Ultimul i-a perfectat o procură pe numele său, și în aceeași zi cu automobilul a mers la domiciliu. Peste aproximativ două săptămîni, el iarăși s-a întâlnit cu persoana dată, căreia i-a achitat și cealaltă sumă de 200 euro. În luna februarie 2017, avînd nevoie de bani, a hotărît să vîndă automobilul l-a sunat pe Cristian Veaceslav ca să-l întrebe dacă nu dorește să-l ajute ca să vîndă, mijlocul de transport, deoarece procura era eliberată pe numele său, automobilul fiind cu numere lituaniene și înregistrat după o întreprindere, din mun. Chișinău. Atunci ultimul a acceptat ca să-l ajute și peste aproximativ o săptămîină de zile, adică la data 1a data de 19.02.2017, ultimul a venit la stația de alimentare „Tago” din or. Ghindești, unde s-au întâlnit și i-a dat automobilul pentru a-l vinde, după care au mers la spălătoria din Ghindești și a spălat mijlocul de transport, după care ultimul a plecat, spre mun. Chișinău. În acea zi toate s-au întîmplat foarte repede și nici nu a luat careva recipisă de la acesta, avînd

încredere în el. Astfel după faptul dat el mai comunica cu Veaceslav, la ce ultimul tot amîna de pe o zi pe alta, nerestituind pînă la moment nici automobilul și nici contravaloarea acestuia. Apoi el personal a mers la domiciliul acestuia și din discuție cu soția sa, ultima a declarat că soțul ei este plecat peste hotare și ca să-i mai aștepte ceva timp și apoi îi vor întoarce banii, iar pînă la moment nu i-a fost restituit nimic. Tot așa el mai continua să contacteze cu Veaceslav, pe telefonul mobil, înregistrînd toate convorbirile lor. Din ultima discuție efectuată telefonic cu Cristian Veaceslav, ultimul i-a dat de înțeles că nu îi va restitui nimic înapoi, motivînd că el nu deține careva probe, din ce motiv a hotărît să se adreseze la organele de drept, pentru a-1 ajuta la restituirea prejudiciului cauzat. Ca semnalmmente automobilul era de modelul „*****” cu numerele de înmatriculare lituaniene*****, de culoare aurie, care din cîte a înțeles, cet Cristian Veaceslav cu ea a plecat în Germania și la moment nu se află pe teritoriul R. Moldova. Astfel în urma faptului dat i-a fost cauzată o dauna materială considerabilă în sumă de 2250 euro, echivalentul cărora constituie 45000 lei, care pînă la moment nu i-a fost restituită. Cristian Veaceslav i-a comunicat că pleacă în Germania unde urma să vîndă automobilul. Tot el i-a comunicat că pleacă la un verișor deal său, care muncește în Germania și care va procura automobilul, iar Veaceslav urma să se angajeze la muncă. El a fost de acord, deoarece ultimul l-a asigurat că peste cîteva zile va veni înapoi cu banii câștigați în urma vinderii mijlocului de transport. Au trecut cîteva zile, însă Veaceslav nu-i telefona. A decis să-i telefoneze pentru a vedea ce face. Timp de 10 zile i-a telefonat lui Veaceslav, însă ultimul nu-i răspundea. A decis să se deplaseze la domiciliul său în s. Micleușeni, r-1 Strășeni pentru a discuta cu familia lui. Ajuns la domiciliul ultimului la poartă a ieșit mama sa. Ultima i-a comunicat că fiul este în Germania împreună cu soția, în acel moment a observat-o pe soția lui Veaceslav cum privea pe geam, din casa de locuit. Și-a dat seama că mama lui Veaceslav îl minte. A insistat, ca soția să iasă afară și să discute cu el. Ultima a ieșit afară și i-a comunicat că soțul său îi va întoarce automobilul că a fost implicat într-un accident rutier și la moment nu are bani, totodată arătîndu-i imagini cu automobilul deteriorat. La acel moment a intrat în situație și a plecat spre domiciliul său. Pe drum l-a telefonat Veaceslav care i-a făcut observație că de ce îi deranjează familia. Atunci abia ultimul i-a comunicat că a fost implicat în accident rutier și o să se străduie să-i restituie banii pentru automobil într-un termen cît mai restrîns. I-a comunicat că-l va aștepta o perioadă de timp și el l-a asigurat că peste cîteva zile îi va trimite măcar o parte din bani. A fost de acord și a plecat acasă. Peste cîteva zile i-a comunicat că nu poate obține banii promiși că se va strădui să-i întoarcă, că la moment

nu are bani. În așa mod ultimul îl mințea că-i va restitui banii și pînă în ziua de azi cet. Cristian Veaceslav nu i-a restituit nici banii și nici mijlocul de transport. (f. d. 20);

De asemenea, la solicitarea procurorului Revencu Vasile, instanța de judecată a dispus și citirea declarațiilor martorului Bolbocean Zinaida și Ticu Igor, date la faza UP în cadrul ședinței de judecată, din considerentul că, asigurarea prezenței ultimilor în ședința de judecată la fel a fost imposibilă, fiind întreprinse toate măsurile pentru aceasta.

- Proces-verbal de audiere a martorului *****, care a declarat că locuiește în s. Micleușeni r-l Strășeni. Locuiește în vecinătate cu cet. Cristian Veaceslav cu familia sa. În ultima perioadă de timp ea pe ultimul nu l-a văzut și nici pe soția acestuia, însă din cîte a înțeles ultimul se află în Germania împreună cu soția. Din cîte cunoaște vecinul său în ultima perioadă se plimba cu un automobil de culoare surie, însă modelul sau numerele de înmatriculare nu le cunoaște. Ea personal îl cunoaște ca fiind o persoană liniștită și careva conflicte cu el nu a avut(f.d.26);

- Proces verbal de audiere a martorului *****, care a declarat că, locuiește în s. Micleușeni, r-l Strășeni. Pe cet. Cristian Veaceslav îl cunoaște foarte bine, fiindcă este verișorul său. În toamna anului 2016, după cum ține minte, verișorul sau din Lituania a adus un automobil, de modelul „****”, universal-quattro, de culoare aurie-surie, cu numere lituaniene. După ce a adus automobilul, ultimul peste o perioadă de timp l-a vîndut, deoarece nu-l vedea la volanul acestui automobil. Apoi în luna februarie 2017, data nu o ține minte, verișorul său Cristian Veaceslav la rugat să se deplaseze cu el într-o localitate pentru a lua un automobil. Tot el a luat un automobil de la o rudă de-a lor, cu care s-au deplasat în r-1 Florești. Intrînd într-o localitate, au stopat pe teritoriul unei stații de alimentare, unde au așteptat un pic, iar peste cîteva minute pe teritoriul stației a venit o persoană necunoscută lui, care era cu automobilul indicat mai sus, ce a aparținut lui Veaceslav. Ei au discutat ceva, după care ambii au urcat în automobilul de modelul „AUDI” zicîndu-i să se deplaseze după ei. A urcat la volanul automobilului cu care au venit. S-au deplasat la o spălătorie auto, unde Veaceslav a spălat automobilul de modelul „AUDI”. Apoi cei doi au urcat în automobilul de modelul „AUDI”, iar el s-a deplasat după ei spre domiciliul său. Peste aproximativ o lună Veaceslav s-a deplasat cu automobilul de modelul „AUDI” în Germania. De ce Veaceslav a luat automobilul înapoi și ce dorea să facă, el nu cunoaște, însă din spusele lui a înțeles că a luat automobilul menționat, pentru a-l vinde, în locul persoanei necunoscute. La moment Cristian Veaceslav se află în Germania împreună cu soția sa și din auzite a înțeles că va reveni în luna decembrie a anului curent.

Aceasta este tot ce poate declara la cazul dat. Tot aici dorește să adauge că pe Veaceslav l-a observat să meargă cu automobilul dat, după ce l-a luat din r-1 Florești și pînă a plecat în Germania, la volanul acestuia (f.d. 27-28);

- Ordonanță de începere a urmăririi penale din 02 august 2017 (f. d. 1);
- Plângere depusă de Dimitraș Alexei la 12.06.2017 (f. d. 17);
- Ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă (f. d. 22);
- Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 05.07.2017, prin care de la Dimitraș Alexei a fost ridicat un CD cu înregistrările audio ale discuțiilor dintre el și cet. Cristian Veaceslav; un fișier cu discuții electronice sub formă de text și un fișier cu imaginea foto a automobilului de model „Audi” (f.d.24-25);
- Imaginile foto ale discuțiilor scrise petrecute dintre cet. Dimitraș Alexei și cet. Cristian Veaceslav (f.d.30);
- Imagine foto a unui automobil (f. d. 31);
- Ordonanța din 07 iulie 2017, prin care: un CD cu înregistrările audio ale discuțiilor dintre cet. Dimitraș Alexei și cet. Cristian Veaceslav; un fișier cu discuții electronice sub formă de text și un fișier cu imaginea foto a automobilului de model „Audi”, ridicate de la cet. Dimitraș Alexei, au fost recunoscute drept corpuri delictive și anexate la cauza penală (f.d.32);
- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 22.08.2017, prin care partea vătămată Dimitraș Alexei la recunoscut pe Cristian Veaceslav ca fiind persoana bănuită în săvârșirea infracțiunii (f.d.42);
- Proces-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Dimitraș Alexei din 07 noiembrie 2017 (f. d. 62).

În cadrul cercetării judecătorești a fost cercetat prin vizualizare corpul delict CD-R de culoare alb (f. d. 33),

Încadrarea juridică:

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În corespundere cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost

confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context se reține că, potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Prin urmare fiind cercetate în cumul, probele administrate în cadrul urmăririi penale se constată că acestea sunt pertinente, concludente, cât și coroborează între ele.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Cristian Veaceslav, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate

varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatischev contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or, astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din data de 11.12.2017 cât și rechizitoriului, acțiunile lui Cristian Veaceslav, au fost încadrate în baza art. 190 alin.(2) lit. c) din Codul penal.

Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, la art. 190 Cod penal, în dispoziția aliniatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” s-a substituit cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

La fel, prin Legea sus nominalizată dispoziția prevăzută de lit. c) la alin. (2) art. 190 Cod penal, a fost exclusă.

Prin urmare, luând în considerare prevederile art. 10 Cod penal, cât și modificările operate la art. 190 Cod penal, instanța de judecată a reîncadrat acțiunile inculpatului Cristian Veaceslav din art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Potrivit art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Conform art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. "Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiții va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În continuare, cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca Cristian Veaceslav să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal reieșind din considerentele enumerate infra, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe

altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Cristian Veaceslav, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a cet. Dimitraș Alexei, sub pretextul vânzării autoturismului ultimului, prin abuz de încredere l-a indus în eroare pe Dimitraș Alexei și a dobândit de la ultimul autoturismul de model „****”, pe care l-a însușit, iar obligațiile asumate nu și le-a onorat, prin care fapt proprietarului i-au fost cauzate daune materiale în proporții considerabile.

Referitor la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, reținută inculpatului Cristian Veaceslav, instanța de judecată remarcă că, *obiectul juridic special* al infracțiunii de escrocherie, are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiuni incriminate lui Cristian Veaceslav, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Urmărilor prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, ale căror mărime constituie suma de 45000 lei, au un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală.

Instanța de judecată reține că, escrocheria este o *infracțiune materială*, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. La cazul dedus judecății acest fapt se dovedește prin declarațiile părții vătămate Dimitraș Alexei, care indică modul în care a dispus de mijlocul de transport inculpatul și anume prin inducere în eroare.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că, potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acestuia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra

stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate, referitor la dovedirea scopului de cupiditate a inculpatului Cristian Veaceslav, la prezenta speță se deduce din comportamentul ultimului, și anume sub pretextul de a vinde automobilul de model „Audi” verișorului său, a primit de la partea vătămată automobilul, însă nu și-a onorat obligația de a vinde automobilul dat, invocând diverse circumstanțe precum că, este în imposibilitate de a vinde automobilul de model „****”, dat fiind faptul că, a fost implicat în accident rutier.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, criteriile care sunt întrunite în speță.

Astfel, Cristian Veaceslav întrunește criteriile de subiect al infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal. Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea voința făptuitorului, împrejurare prezentă la speța dedusă judecării și confirmate prin declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Potrivit art. 126 alin. (2) Cod Penal al Republicii Moldova, specifică că caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, probele acumulate cu certitudine dovedesc comiterea de către Cristian Veaceslav a faptei incriminate și anume, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului.

Reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, având în vedere faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Individualizarea pedepsei:

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, eschivarea acestuia de la organele de drept, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

În corespundere cu prevederile art. 7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată se conduce de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, că Cristian Veaceslav a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave, pentru care legea penală stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Ca circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Cristian Veaceslav, nu au fost stabilite.

Ca circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în privința inculpatului Cristian Veaceslav, nu s-au stabilit.

Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate în prezenta sentință, reieșind din faptul că inculpatul anterior a mai fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog, psihiatru, nu este angajat în câmpul muncii, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Cristian Veaceslav, este echitabil de a aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **700 unități convenționale**, considerând că pedeapsa respectivă este una echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpat. Aceasta are drept scop corectarea și reeducarea inculpatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui Cristian Veaceslav, cât și a altor persoane, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului.

Instanța reține că, potrivit art.64 alin. (3¹) Cod penal - în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În acest context, instanța explică inculpatului că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Acțiunea civilă.

Instanța de judecată reține că, potrivit materialelor dosarului, partea vătămată Dimitraș Alexei, a fost recunoscut în calitate de parte civilă, însă nu a prezentat și anexat acțiunea civilă prin care ar fi solicitat compensarea prejudiciului material sau moral comis prin infracțiune.

Prin urmare, instanța de judecată explică părții vătămate că, potrivit art. 221 alin. (5) Cod de procedură penală, persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Corpurile delictive:

Un CD cu înregistrările audio ale discuțiilor dintre cet. Dimitraș Alexei și

cet. Cristian Veaceslav; un fișier cu discuții electronice sub formă de text și un fișier cu imaginea foto a automobilului de model „Audi”,- de păstrat la materialele dosarului pe toată durata de păstrare a acestuia.

Măsura preventivă:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 15 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Luând în considerare categoria pedepsei aplicate în prezenta cauză penală, care este una neprivativă de liberate, cât și art. 176 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată consideră necesar de a revoca măsura preventivă – arestul preventiv, care urma a fi pus în executare din momentul reținerii lui Cristian Veaceslav, în baza încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iulie 2018, cu încetarea procedurii de căutare a inculpatului.

Pentru aceste motive, în baza Legii prevăzute de art. 384-389 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

C O N D A M N Ă:

Cristian Veaceslav ***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 (*șapte sute*) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

Se aduce la cunoștința lui ***Cristian Veaceslav ******** că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, sancțiunea amenzii se consideră executată integral.

Se revocă măsura preventivă – arestul preventiv, care urma a fi pus în executare din momentul reținerii lui Cristian Veaceslav, în baza încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iulie 2018, cu încetarea procedurii de căutare a inculpatului.

Inculpatul ***Cristian Veaceslav ********, urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă nu are de executat pedeapsa închisorii sau măsura

preventivă – arestul, în baza altor hotărâri judecătorești.

Se explică părții vătămate că, potrivit art. 221 alin. (5) Cod de procedură penală, are dreptul de a intenta acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

Corpurile delictelor - un CD cu înregistrările audio ale discuțiilor dintre cet. Dimitraș Alexei și cet. Cristian Veaceslav; un fișier cu discuții electronice sub formă de text și un fișier cu imaginea foto a automobilului de model „Audi” – de păstrat la materialele dosarului pe toată durata de păstrare a acestuia.

Sentiința este cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Președintele ședinței
Judecător

Zadorojniuc Alexandru